

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Boța Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Boța Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 22.08.2019 – 04.12.2019;

Instanța de apel: 23.01.2020 – 18.11.2020;

Instanța de recurs: 11.02.2021 – 28.04.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 decembrie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul **Boța Vasile XXXXX** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contul inculpatului Boța Vasile XXXXX în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4 898 (patru mii opt sute nouăzeci și opt) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Boța Vasile XXXXX, urmărind scopul omorului intenționat săvârșit asupra soției sale pe nume Boța Maria, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, la data de 22.09.2018, aproximativ la orele 16:00-17:00, aflându-se în curtea casei de locuit situată în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ca urmare a unui conflict iscat, din motive de gelozie, între el și Boța Maria (soția acestuia), sub pretextul că ultima l-ar înșela, intenționat, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, amenințând-o că o va tăia.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, Boța Vasile, urmărind același scop infracțional, văzând că Boța Maria, în încercarea de a se apăra, a alergat spre poartă, ajungând-o din urmă, a tras-o de păr după care, știind că pe marginea gardului situat în incinta gospodăriei sale se află un cuțit de bucătărie, intenționat, luând cuțitul în mână, i-a aplicat acesteia o lovitură cu cuțitul în regiunea hemitoracelui stâng partea posterioară, iar în momentul în care Boța Maria s-a întors cu fața spre el, cu același cuțit, i-a mai aplicat, acesteia o lovitură în regiunea pectorală partea stângă, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 20183IDO 146 din 09.10.2018 leziuni corporale sub formă de două plăgi tăiate nepenetrante a hemitoracelui stâng, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Tot atunci, Boța Maria fiind speriată, strigând după ajutor, a alergat în stradă motiv pentru care intenția lui Boța Vasile nu și-a produs efectul.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin.(2) lit. e¹) din Codul penal, tentativa de omor adică, *acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului asupra unui membru de familie, care însă, din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel inculpatul Boța Vasile, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În susținerea apelului, inculpatul a indicat că prima instanță, la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea acestuia, de faptul că se căiește activ de fapta comisă, a recunoscut vina, este pensionar și nu are în sarcina sa repararea vreunui prejudiciu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a relevat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Boța Vasile este vinovat în comiterea faptei incriminate prin actul de învinuire. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, instanța de apel a evidențiat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie

să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale și în limitele fixate în Partea specială a Codului penal.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea comisă de către Boța Vasile este excepțional de gravă.

Potrivit prescripțiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

La caz, instanța de apel a stabilit că careva circumstanțe atenuate în privința inculpatului conform art. 76 Cod penal, nu au fost reținute.

În calitate de circumstanțe agravante, instanța de apel a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Prin urmare, analizând materiale cauzei penale, audiindu-l pe inculpatul Boța Vasile, instanța de apel a concluzionat că prima instanță întemeiat și justificat a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, pedeapsă care este echitabilă și legal individualizată, pe măsură să contribuie la corectarea comportamentului deviant al inculpatului.

6. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Boța Vasile*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a susține cerințele invocate în cererea de recurs, partea apărării a menționat că în acțiunile inculpatului Boța Vasile sânt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal după cum urmează:

- căința sinceră, manifestată prin regretul inculpatului față de fapta comisă, condamnămnd sincer conduita sa;
- săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni;
- caracterizarea pozitivă a inculpatului la locul de trai;
- contribuirea activă la descoperirea infracțiunii;
- recunoașterea vinovăției.

La fel, susține recurentul că însăși partea vătămată Boța Maria a declarat că inculpatul s-a schimbat mult după comiterea faptei și nu are careva pretenții față de cel din urmă.

Totodată, se afirmă că la stabilirea mărimii pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se are în vedere persoana celui vinovat, care include date privind: gradul de dezvoltare psihică; situația materială, familială sau socială; prezența sau lipsa antecedentelor penale; comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului, or, la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de împrejurările enumerate mai sus.

6.1. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului de pe rol, se atestă că decizia instanței ierarhic inferioare se contestă doar în latura stabilirii pedepsei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, de către instanțele de fond nu a fost reținută nici o circumstanță atenuantă în cauza dată, însă drept circumstanță agravantă s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Reieșind din materialele cauzei se constată, că Boța Vasile a mai comis o infracțiune care atentează la viața și sănătatea persoanei, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 07 martie 2007, în baza art. 156 Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 68-69, vol. I).

În continuare, instanța de recurs menționează că, sancțiunea infracțiunii pentru care a fost condamnat inculpatul prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață și se clasifică potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, ca infracțiune deosebit de gravă.

Conform alin. (3) art. 81 Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Revenind la cauza dedusă judecății, instanța de recurs conchide că pedeapsă stabilită inculpatului pe un termen de 10 ani, constituie limita minimă prevăzută de sancțiunea normei incriminate, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, dezacordul recurentului privind stabilirea unei pedepse neîntemeiate lui Boța Vasile de către instanțele de fond este apreciată critic de către Colegiul penal, or, la individualizarea acesteia au fost reținute toate circumstanțele cauzei de fapt și de drept enumerate mai sus, iar o altă individualizare a pedepsei, în sensul atenuării răspunderii nu este posibilă, reieșind din limitele sancțiunii prevăzute de legiuitor la art. 145 alin. (2) Cod penal, dar și din noile limite calculate în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Făcând o concluzie asupra celor consemnate mai sus, Colegiul penal constată că la individualizarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 27, 75 Cod penal coroborate cu cele ale art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilind inculpatului Boța Vasile o pedeapsă legală, echitabilă și proporțională faptei comise.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept semnalate de recurent, deci nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța

de apel, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Boța Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Boța Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *27 mai 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan